

kommer til at bære en Beskatning af 125 Ø. pr. l, medens Beskatningen hidtil har været 57 Ø. Jeg skal ikke komme ind paa Begrundelsen heraf, men kun henholde mig til det, der findes herom i Bemærkningerne til Lovforslaget, og til de Bemærkninger, den højtærede Minister gjorde om Nødvendigheden af at gennemføre denne Foranstaltning. Men det forekommer mig paa den anden Side, at de Indvendinger, som er fremkommet fra Frugtvinfabrikanterne i de senere Dage, baade gennem personlig Fremmøde her i Rigsdagen, gennem Aflevering af skriftlige Protester og ved Artikler i Dagspressen, meget nøje og fordomsfrit bør overvejes i det Udvalg, som formentlig vil blive nedsat. Det gælder jo om, naar den Slags Ændringer skal foretages i Beskatningsforhold, at det sker saa lempeligt som muligt for at slaa saa lidt som muligt i Stykker.

Lovforslagets andre Paragraffer skal jeg afholde mig fra at udtale mig om, idet de væsentlig er af teknisk Natur, og Enkelthederne kan jo drøftes i Udvalget. Kun vil jeg gerne gøre en Bemærkning om § 3 vedrørende Efterbeskatningen, hvori det bestemmes, at de i Lovforslagets § 1 foreslaaede ændrede øgede Afgiftsbestemmelser skal træde i Kraft allerede fra og med den 23. Marts 1927 ved Døgnet Begyndelse, altsaa den Dag, da dette Lovforslag blev forelagt her i Folketinget. Denne Bestemmelse har vakt megen Utilfredshed blandt Frugtvinfabrikanterne, idet de har fulgt forskellige Fremgangsmaader overfor deres Kunder. Nogle af dem har straks gennemført den foreslaaede Forhøjelse paa Varen overfor deres Kunder, medens andre er gaaet den modsatte Vej og har ment at ville løbe Risikoen ved ikke allerede fra den nævnte Dags Begyndelse at forhøje Priserne overfor Kunderne og derigennem skaffe sig Erstatning for den forøgede Afgift, som Forslaget foreslaar gennemført.

Nu forekommer det mig, at en saadan Fremgangsmaade som dette at sætte disse Foranstaltninger i Kraft overfor Frugtvinfabrikanterne vilde være forsvarlig, naar Lovforslaget gennemførtes meget hurtigt; men da jo den Udvalgsbehandling, dette Lovforslag vil undergaa, vistnok ikke bliver helt kortvarig, forekommer det mig, at Frugtvinfabrikanterne har et billigt Krav paa at blive stillet lidt lempeligere i dette Forhold, end Bestemmelserne i § 3 i og for sig tilsiger dem. Jeg kunde tænke mig, at det kunde ske paa den Maade, at Finansministeren fremkom med en Udtalelse om, at denne ekstra Be-

skatning af den indenlandske Vin og Cider kun vilde finde Sted for den Del af de paagældende Virksomheders Salg fra 23. Marts at regne, som laa udover det, man kunde kalde det normale, og som det normale vilde man da kunne regne deres tilsvarende Salg i Fjor eller paa anden Maade søge at finde et Udtryk for, hvad der var en normal Forretning for de paagældende Virksomheder. Jeg vil gerne til Slut henstille til den højtærede Finansminister, om der ikke kunde fremkomme en Udtalelse i den Retning, idet jeg er af den Opfattelse, at dette vilde blive vel modtaget af de paagældende Fabrikanter.

Til disse faa Bemærkninger skal jeg indskrænke mig, idet jeg i øvrigt anbefaler Forslaget til velvillig Behandling her i Tinget og gaar ud fra, at alle Enkeltheder vil blive drøftet i et kommende Udvalg.

Borghjerg: Ligesom den ærede sidste Taler kan jeg fatte mig meget kort. Det er jo, som ogsaa det ærede Medlem sagde, for en væsentlig Del tekniske Spørgsmaal, der bedst egner sig til Behandling i Udvalget. Hvad Ændringerne til den gældende Toldlov af 29. Marts 1924 angaar, har vi fra vor Side intet at indvende imod de forskellige Toldlettelser eller Toldfritagelser, der her finder Sted for Magniumsulfat, Ultramarin o. s. v., medens vi maa forbeholde os nærmere at undersøge enkelte andre Bestemmelser i Udvalget. — Forslaget om, at Ombygninger og Reparationer af Skibe ligestilles med Nybygning af Skibe med Hensyn til Toldgodtgørelse, gaar vi med Glæde med til.

De skærpede Bestemmelser til Modvirkning af Smugleriet er jo nødvendige. Naar man har en saa høj Spiritusbeskatning, som vi har her i Landet, der indbringer Staten en 30—35 Millioner aarlig, maa der vel ogsaa strenge Straffe og en meget skarp Kontrol til, for naar Spiritusskatten er blevet saa overordentlig høj, vil der være en Del Medborgere, som vil benytte Chancen og løbe Risikoen. Men dette maa naturligvis indskrænkes i størst mulig Grad gennem betryggende Forholdsregler. Vinhandelen og en hel Række andre Korporationer af næringsdrivende o. s. v. skildrede jo meget indgaaende og kraftigt og i næsten højpoetisk Stil de Farer, som vi for Tiden er udsat for. „Vore Forposter“, hedder det i deres Adresse, „Toldfunktionærene er blevet overrumplede, Smuglerne har opslaaet deres Lejr i Toldbodens umiddelbare Nærhed“ — det er rigtigt, det viste, hvad der skete i Fjor i Frihavnen — „saa nær,